

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

11 Ascendens autem, frangensque panem & gustans, factisque allocutus est usque in lucem, & sic profectus est.
 12 Adduxerunt autem pecuniam viuentem, & consolati sunt non minimè.

13 Nos autem ascendentes nauem, nauigauimus in Asson, inde suscepturi Paulum. sic enim disposuerat ipse per terram iter facturus.

14 Cum autem conuenissemus in Asson, assumpto eo venimus Mitylenen.

15 Et inde nauigantes, sequenti die venimus contra Chium: & alia die applicuimus Samum. Et sequenti die venimus Miletum.

16 Proposuerat enim Paulus transnauigare Ephesum, nequa mora illi fieret in Asia. Festinabat enim, si possibile sibi esset, ut diem Pentecostes faceret Ierosolymis.

17 A Mileto autem mittens Ephesum, vocauit maiores natu Ecclesie.

18 Qui cum venissent ad eum, & simul essent, dixit eis, Vos scitis à prima die qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim.

vsque loquens & gustans panem fregit verò ascēdit cum
 כד סלק דין קנא לחמא וטעם והוא מכלל עד מא
 & adduxerunt per aridam vt iret egressus est & sic aurora de ascēdit
 ודבריהו ודבריהו נפק דנאול כבשנא: 12 ודבריהו
 defecim' autē nos vehementer in eo & gauisi sunt viueret cum adolent
 וליכא כד הי והיוו בה רורכאית 13 חנ דין נחתן
 eramus futuri illinc quoniam Thesus ad cetum & perrexit in
 וליכא ורדין לוערא דתסוס מטל דמן תמן עתידין הוין
 esset a biens cum nobis fuerat sciens enim sic Paulum vt exspectat ipse
 וקבלוהו לפולופ הכנא ניה פקד הוא לן כד אול הוא
 sustulimus cum Theso ex recepimus eum autem cum per aridam
 ו כבשנא: 14 כד דין קבלניה מן תסוס ישקלניהו
 postero die & illinc Mitylenen & venimus in nauem
 נאולא ואתין למיטוליניו: 15 ומן תמן ליונא אהרנא
 in Samum venimus postero die & rursum insulam Chium cōtra portum
 ודין לוקבל כיום גורתא ותוב ליונא אתרנא אתין לסמוס
 in Mileum venimus postero & die in Tropilio & Samum
 ודין כטרויליון וליומא אהרנא אתין למיטוס:
 ne Ephesum vt preteriret Paulo enim ipsi fuerat statum
 נסוק הוא לה גיר לפולוס דנעבריה לאפסוס דלמא
 diem posset vt si erat festinans quoniam illic moueret
 נטור לה תמן מטל דמסרהב הוא דאן משכחא יומא
 faceret in Ierusalem Pentecosten
 ונטקוסטא באורשלם נעבריהו:
 & Patrum Sanctorum

דקדישנא ואבהתא

Ecclesie presbyteros accersuit misit Mileto & alios
 ומנה מן מיליטוס שדרר איתי לקשישנא דערתא
 scientes vos eis dixit ad eum venissent & cum
 ובר אתו לותה אמר להון אנתון ידעין
 sui quomodo Asiam quo ingressus sum primo die quodi die
 ונתון דמן יומא קדמא דעלרת לאסיא איכנא הוית
 tempore omni tempore
 ונתון כלה זכנא:

NOVI
 TESTAM
 TUM
 ACT
 IV

11 ἀναστὰς δὲ κῆν καὶ ἄρτους ἔφαγε, καὶ πρὸς ἅπαντας ἐλάλησεν ἕως ἡμέρας, καὶ οὕτως ἐξῆλθεν.
 12 ἠγάθησαν δὲ πάντες οὗτοι, καὶ παρεκλήθησαν ὑπομαρτυρῆσαι. 13 ἡμεῖς δὲ χαίρομεν ὅτι οὕτως ζήσεται.
 ἀνελθόντων εἰς τὴν Ἀσσον, ἐκείθεν ἐμελλοῦσθε ἀγαθὰ λαβεῖν τὸν Παῦλον· ὅτι οὕτως ἔταξε τὸν ἴδιον ἵνα ἐξέλθῃ εἰς τὴν Ἀσσον, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέλθῃ εἰς τὴν Μιλήτον. 14 ὡς δὲ συνήκαμεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσσον, ἀγαθὰ ἔδοξεν αὐτῷ ἔλθοντα εἰς τὴν Μιλήτον. 15 ἔπειτα ἀπὸ τῆς Ἀσσον, ἐξῆλθεν εἰς τὴν Μιλήτον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Τροπίλιον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Σάμον. 16 ἔπειτα δὲ τὸν Παῦλον προέβλεπον εἰς τὴν Ἔσσημον, ὅτι οὕτως ἔταξε τὸν ἴδιον ἵνα ἐξέλθῃ εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ. 17 ἔπειτα δὲ τὸν Παῦλον ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἔσσημον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ. 18 ὡς δὲ παρεβύθησαν αὐτῷ, εἶπεν αὐτοῖς, ὑμεῖς οἴσθε ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἕως ἄρτι οὕτως ἔβην μετὰ ὑμῶν.

29 Ego scio quoniam intrabunt post discessionem meam lupi rapaces in vos, non patientes gregi.
 30 Et ex vobis ipsi exurgēt viri loquentes peruersa, vt abducant discipulos post se.
 31 Propter quod vigilate, memoria retinentes quonia per triennium nocte & die non cessauī, cum lachrymis monens vnumquemque vestrum.
 32 Et nunc commendo vos Deo & verbo gratiæ ipsius, qui potens est edificare, & dare hereditatem in sanctificationis omnibus.
 33 Argentum & aurum, aut vestem nullius concupiui.
 34 Sicut ipsi scitis quoniam ad ea quæ mihi erant, & his qui mecum sunt ministrauerunt manus istę.
 35 Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Iesu, (quoniam ipse dixit) Beatius est magis dare, quam accipere.
 36 Et cum hæc dixisset, positis genibus suis orauit cum omnibus illis.
 37 Magnus autem fletus factus est omnium: & procumbentes super collum Pauli osculabantur eum.
 38 Dolentes maximè in verbo quod dixerat, quoniam amplius faciem eius non essent visuri. Et deducebant eum ad nauem.

vobiscū ingrediēt ego abiero quodd postquam sum sciens enim ego
 אנא נודע אנא דמן בתר דאזל אנא נעלוך עמכו
 ex vobis & etiam grege super parcent qui non cessauit
 ואתם תקיפא דלגא חיסין על מרעיתא: ואר' מנכון
 subuertant vt peruersa loquentes viri surgent vobis
 ויבאו נקוטון נברא ממללי מעקמתא אך דנהפכו
 vigilātes estote hoc propter post eos vt abeant discipulos
 ויבאו דנאלוך בתרהון: מטל הנא הויתון עירון
 dum & interdū noctu cessauī non tribus quod apertis & die
 ויבאו רשניא תלתא לא שלית בללא ובאיממא כד
 commendo & nunc ex vobis virum virum ego admono et
 ונעמא כרתא אנא לאנש אנש מנכון: והשא מנעל
 potest quod ipsam gratiæ ipsius & verbo Deo vos
 אנא לכו לאלהא ולמלתא דטיבותה דהי משכחא
 sanctis omnibus cum hereditatem vobis & dare vos
 מנא לכו ויהבא לכו יורתנא עם כלהון קדישא
 scientes & vos concupiui non vestes aut aurum aut argentum
 ככנא אורחבא אוןחתא לא דנת: ואתון ידעון
 manus meæ hæc ministrauerūt meū qui sunt, & ijs indigentibus me
 ואתון למנקותי ולאילין דאורת עמי שמישי הלון אודיו
 & securam habere laborare oportere ita ostendi vobis id & omnia
 וכל מרס הויתכון הכנא ולא למלאא ולמאנא
 ipse quia Iesu Domini nri sermonum & meminisse q infirmos suscipere
 ואתון וכרהון ולמעשהו מלוהו דמרון ישוע מטל דהו
 & cum qui accipit is quā magis qui dat ille quid beatus dicitur
 ודו כדו לאינא דיהב יתיר מן אינא דנסב: וכד
 cum eo homines & omnes & orauit genua sua in procedit dicitur
 ואתון קער על בורכהו וצלו וכלהון אנשא עמה:
 cum erant & osculātes & amplexi sunt eum in omnibus magnus fletus & omnes
 ואתון ככתא רבתא בכלהון ועפקוהו ומנשקין הו לה:
 & rursum quæ dixerat sermonē illū ppter erat multi autem magis
 ואתון דין משתנקין הו על הי מלתא דאמר דתוב
 ad nauim vsque & comitati sunt eum faciem meā vt viderent suam faciem
 ואתון דנהון פרצופה ולויהו עד מא לאלפא:

NOV
 IES
 IUS
 IUS
 IUS

29 אני יודע אני דמן בתר דאזל אנא נעלוך עמכו
 30 ואתם תקיפא דלגא חיסין על מרעיתא: ואר' מנכון
 31 ויבאו נקוטון נברא ממללי מעקמתא אך דנהפכו
 32 ויבאו רשניא תלתא לא שלית בללא ובאיממא כד
 33 ונעמא כרתא אנא לאנש אנש מנכון: והשא מנעל
 34 ואתון ידעון
 35 ואתון למנקותי ולאילין דאורת עמי שמישי הלון אודיו
 36 וכל מרס הויתכון הכנא ולא למלאא ולמאנא
 37 ואתון וכרהון ולמעשהו מלוהו דמרון ישוע מטל דהו
 38 ודו כדו לאינא דיהב יתיר מן אינא דנסב: וכד
 ואתון קער על בורכהו וצלו וכלהון אנשא עמה:
 ואתון ככתא רבתא בכלהון ועפקוהו ומנשקין הו לה:
 ואתון דין משתנקין הו על הי מלתא דאמר דתוב
 ואתון דנהון פרצופה ולויהו עד מא לאלפא: